

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **CZ BASTAV s.r.o.**, IČO: 619 73 386, se sídlem Karola Šlíwky 27/4, Karviná, zast. JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Chodská 1366/9, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2024, č. j. 15643/24/5200-10421-712985, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2025, č. j. 22 Af 22/2024-42, ve znění opravného usnesení ze dne 26. 11. 2025, č. j. 22 Af 22/2024-49,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě v záhlaví uvedeném usnesením odmítl žalobu žalobce proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo z důvodu ukončení přezkumného jednání podle § 243 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, zastaveno odvolací řízení proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 7. 12. 2022, č. j. 4480684/22/3212-50523-807533 a ze dne 7. 12. 2022, č. j. 4485480/22/3212-50523-807533 (jednalo se o dodatečné platební výměry na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 a 2018).

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

[3] Dříve, než mohl zdejší soud o kasační stížnosti stěžovatele rozhodnout, vzal ji zpět podáním ze dne 22. 1. 2025.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že v řízení o kasační stížnosti stěžovatele žádný z účastníků ani z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť toto řízení bylo zastaveno.

[7] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o § 10 odst. 3 větu první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že *„soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“* Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, soud mu vrací tento poplatek snížený o 20 %, tedy 4.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2026

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu